

מלחמה

ולא אכפת לי שזה (גם) פוסט פוליטי

הגאולה השלימה. התבלבלנו ורצינו להיות שווים, ולכן עשינו בלגאן בכל המערכת ובן השפחה הופך ל"עבד כי ימלוך" והעולם כולו נמצא "למעלה", מדכא אותנו ושולט בנו ואנחנו נהיינו ייס-מנים, שמחפשים למצוא חן, נלחצים ומפחדים ממנו.

אם מעמד ומקום זה שורש המלחמה, מה יביא שלום?

כשכל אחד חוזר למקומו המקורי.

מול הילדים - אני אמא.

מול ההורים - ילדה.

מול בעלי - אשה.

מול המנהלת - עובדת.

ומול הגויים? - אנחנו בניו של המלך!

אם אנחנו נדע בברור שמקומינו הוא סגולי ויקר "למעלה", מובילים ומ- למדים את העולם מוסריות, תורה ויראת שמיים, ונדע שמעמדם של כל הגויים (כולל כולם) הוא מתח- תינו, "למטה", כשהם אמורים ללכת אחרינו - כבר לא נתבלבל.

רק אז נאפשר להם לחזור למעמדם המקורי ונזמין בע"ה שלום עולמי אמיתי ובר קיימא.

לא במקום הנכון שלנו מתחתם, לפעמים ההורים שלנו קשים, לא מספיק עוזרים או ביקורתיים.

וזה נכון גם בזוגיות.

כשאני הופכת להיות הפסיכולוגית שלו או היועצת החינוכית או הרוחנית שלו ושוכחת שאני אמורה להיות אשה, חברה ושותפה, כאן אנחנו מתחילים לריב.

וזה נכון כמובן בכל מערכת יחסים.

בעבודה. מול גיסתי או חמותי ומול השכנה. האם אני במעמד ובכובע שאני אמורה להיות בו? כי המלחמה המודעת היא על משהו אבל היא רק מסתירה את המלחמה האמיתית, הלא מודעת שהיא אך ורק על "מי בראש?", "מי מוביל?", "מי למעלה?".

אותה דינמיקה מתרחשת גם בין מדינות.

אנחנו התבלבלנו במעמד שלנו מול הגויים ואומות העולם.

שכחנו שאנחנו עם סגולה. שכחנו שיהודים הם בן המלך והגויים הבן של השיפחה. שכחנו שאנחנו אמורים להיות "למעלה", אור לגויים ותכלית הבריאה. שכחנו שאנחנו אמורים להוביל את העולם כולו אל

על מה שני אנשים נלחמים? הם נלחמים רק על דבר אחד. על המקום שלהם.

זה אף פעם לא על עניין כלשהוא כמו כסף, רכוש, ילדים, זמן או איך מתנהלים, אלא מלחמה בין שניים מתרחשת כשאחד מערער על המעמד של השני ואז השני מזדעק להגן על מקומו המקורי ופותח בקרב.

זה נכון ביננו לבין הילדים שלנו.

הם מתבלבלים במקום שלהם ולכן מצליחים להביא אותנו להיות מולם קצת 'ילדים קטנים', כשאנחנו לחוצים, כועסים, מפחדים מהם או מתעסקים איתם בצורה מיותרת.

זה נכון מאוד ביננו לבין הורינו.

אנחנו לא קולטים שאנחנו עומדים מול האנשים שילדו אותנו, האכילו אותנו בכפית פירות מרוסקים, החליפו לנו חיתול, שילמו לנו 20 שנה על טיולים, רופא שיניים, מחברות ונעליים ומארחים אותנו היום בשבתות. בגלל שאנחנו